

grænset Kommissionssalær, altsaa nøjagtig, hvad Varen koster at hjemføre. Det danske Landbrug vil være fritaget for at deltage i Konjunkturerne, det kan ikke spekulere i, at nogle Forretningsfolk køber Majs, forkøber sig og bliver nødsaget til at sælge under Indkøbspris. Det kan man selvfølgelig ikke spekulere i, men det er heller ikke Andelsprincippet at spekulere paa denne Maade i Konjunkturerne. Andelsprincippet er at søge at tilvejebringe Varen til dens virkelige Pris og sælge den til Forbrugerne til dens virkelige Pris. Og jeg skal med Hensyn til den Ordning, som er foreslaaet, gøre opmærksom paa, at saaledes som den er anbefalet, gaar den ud paa, at hvis denne Omsætning for Centralkontorets Regning af Foderstoffer bringer Overskud, saa gaar det ind i Statskassen, medens Tabet skal bæres af alle Importørerne i Fællesskab. Overskuddet gaar ind i Statskassen, det vil sige, det vender tilbage til alle Samfundsborgerne, hvilket i dette Tilfælde svarer til Andelsprincippet: Fordelingen af et Overskud bagefter til Deltagerne, blot at det vil ikke lade sig gøre at dele Overskuddet til alle Forbrugerne, men det gaar ind i Samfundets Kasse. Men i øvrigt vil hele Forretningen blive anlagt paa overhovedet ikke at bringe noget Overskud, saa der vil kun blive Tale om ganske smaa Kvantiteter.

Jeg har haft den Glæde under Forhandlingen i Landstingets Udvalg om dette Lovforslag at mærke en betydelig Sympati for dette ogsaa hos Medlemmer af det ærede Medlems (Pinstrup) Parti, ja, endogsaa hos Medlemmer af det konservative Folkeparti. Hvorvidt det vil være det ærede Medlem, der staar Andelsbevægelsen saa nær, muligt at hindre Andelsprincippets Gennemførelse paa dette Omraade, tvivler jeg om. I hvert Fald vil jeg haabe, at det ikke skal lykkes ham. Jeg gør opmærksom paa, hvad Følgen vil være, hvis man gaar imod det. Det er paapeget ganske tydeligt af Importørerne, og jeg minder om, at Importørerne ikke blot er private, men at ogsaa Øernes Andelsselskabs velkendte Direktør Henriksen har skrevet dette under. Jeg gør opmærksom paa, at der ikke blandt dem, der har tilraadet denne Ordning, som altsaa er Repræsentanter for samtlige Andelsselskaber og Importører, er noget politisk Parti, ja, der er maaske slet ikke nogen politisk Meningsfælle af mig blandt dem, som tilraader dette. De begrundet det med følgende to Argumenter: for det første: hvis man nøjes med at indføre Omblytningskornet ved Central-

kontoret, vil dette medføre store Udgifter, idet man, da det er et begrænset Kvantum, altid maa sørge for at have Varen liggende ude paa det Lager, hvor Landboerne en Gang kommer og henter den. Den skal være til Stede, naar Landboerne kommer og henter den, og da er det bestemte Kvantiteter, man maa regne med at have liggende oplagret, maaske i lang Tid. Det ærede Medlem, som er saa var om Statskassen paa alle Omraader, burde dog se, hvad der staar i denne Henvendelse fra disse tre Importører, som leder Centralkontoret, og prøve paa i hvert Fald at modsigte, hvad der er sagt om de Udgifter for Statskassen, som Ordningen vil medføre.

Men dernæst er der et andet Forhold, som i denne Forbindelse ikke er uvæsentligt: Kagernes Pris i Amerika. Nu er det den almindelige Teori, at jo flere der køber af en Vare og fører den til Landet, des mere Udsigt har man til at faa Varen til at gaa ned i Pris. Ja, hvis det er af en Vare, hvoraf der er Overflod at købe! Men Forholdet er som bekendt dette, at Foderkagerne kun er til Stede i en begrænset Mængde, og at det danske Landbrug er en saa stor Forbruger af Foderkager, at det har Indflydelse paa Prissættelsen. Derefter kan ingen være i Tvivl om, at hvis en Mængde Importører af Foderkager til Danmark byder paa een Gang, drives Priserne derved i Vejret paa et saa følsomt Marked, som Foderkagemarkedet er i Øjeblikket i Tider som disse, hvor Priserne er noget af det mest følsomme, som findes. Vi vil være inde i Forhold, som svarer akkurat til dette, at to eller tre Venner sidder og byder hinanden over paa en Auktion og bagefter opdager, at de har drevet Prisen op paa den Ting, som de gerne i Fællesskab vilde have erhvervet, eller som den ivrige Mand, der byder sig selv ustandselig over paa den samme Ting paa Auktionen. I Virkeligheden vil vi, hvis vi indfører den Ordning, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) foreslaar, komme til Tilstande, hvor de danske Landbrugere sidder og byder sig selv over for at faa fat paa Foderkager, som de ved at byde gennem deres enkelte Disponenter ved et enkelt Køb kunde opnaa for lavere Pris. Hele denne Tilstand vil være saa betænkelig, at jeg tror, at Følgen af dette, hvis man ikke gaar til at centralisere Importen, vil blive, at det bliver nødvendigt for Staten at være meget forsigtig med sine Bud med Hensyn til Oliekager til Centralkontoret. Og hvad vil Prisstigningen